

Производство е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на подадена жалба срещу електронен фиш серия „К” №7704482 на СДВР, с който на П. С. Й. е наложена глоба в размер на 200 лв. на осн. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.3 от ЗДвП.

В жалбата си П. С. Й. иска отмяна на ЕФ.

Жалбоподателят П. С. Й., редовно призован, не се явява лично, не се представлява.

За органа издал ЕФ, в съдебно заседание не се явява представител, но юрк.П***** депозира писмени бележки, в които пледира за потвърждаване на фиша и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени доказателства, както следва:

На 03.07.2023 г. в 18:18 часа в гр.***** до №326, с посока от бул.***** към *****установена скорост 74 км/ч, ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място с МПС „Опел Инсигния Гранд Спорт“ вид лек автомобил регистрационен номер *****

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство №*****

Приложена е справка за МПС, съгласно която собственик на МПС е П. С. Й..

От Български институт по метрология е постъпила справка с протокол за проверка относно използваната система за контрол на скоростта, която е одобрена и е със срок на валидност на одобряване на типа до 13.06.2027 г.

Видно от доказателствата разрешената скорост в процесния участък е била 50 км/ч.

Горната фактическа обстановка се установи въз основа на писмените доказателства по делото.

Изготвените с техническото средство и системи, заснемащи и записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки и разпечатки на основание чл.189, ал.15 от ЗДвП се приемат като веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес по реда на съдебното следствие.

Съдът е взел в предвид събраните по делото доказателства, като логични и непротиворечиви.

Жалбата е допустима, като подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, същата е в срок, но разгледана по същество се явява неоснователна, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, когато нарушението е

установено и заснето с техническо средство, в отсъствие на контролен орган и нарушител се издава електронен фиш, с който се налага глоба в размер, определен за съответното нарушение. Определено е какво следва да бъде съдържанието на електронния фиш, и неговите реквизити са: териториална структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, място, дата, точен час на извършване на съответното нарушение, регистрационен номер на МПС-то, собственика, на когото то е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката и мястото на доброволното ѝ заплащане.

В допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена дефиниция, относно това що е електронен фиш (§6, т.63):” електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства”.

Изхождайки от горните разпоредби, както и като взе предвид установената от събраните доказателства, в хода на съдебното следствие, фактическа обстановка, съдът стига до следните правни изводи:

Не са налице процесуални нарушения относно липса на реквизити на електронния фиш, който се атакува в настоящото производство. Това е така, тъй като законовата разпоредба, която предвижда какви са изискванията досежно съдържанието на електронния фиш не предвижда дата на съставянето му, както и не съставлява конкретно волеизявление на длъжностно лице, за разлика от наказателното постановление, при издаването на които тези реквизити са задължителни, съгласно чл.57, ал.1 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП не предвижда наличие на подпис на издателя на електронния фиш, поради което липсата на такъв на конкретен издател не е процесуално нарушение.

В обжалвания електронен фиш се съдържат изискуемите по закон реквизити, които са посочени по-горе.

Касае се за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По безспорен начин въз основа на събраните доказателства по делото се установява извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

От обективна страна П. С. Й. - водач на моторно превозно средство (по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП) е управлявал горепосоченото МПС, което е собственост на жалбоподателя, неспазвайки ограничението на скоростта 50 км/ч за населено място в пътния участък, в който се е движел.

От субективна страна деянието е извършено умишлено, тъй като водачът е осъзнавал извършеното, предвиждал е последиците от деянието си и е искал тяхното настъпване.

В конкретния случай фиксираната с автоматизирано техническо средство система за контрол, скорост на управлявания от водача автомобил е

била 74 км/ч, т.е. превишаването на ограничението е 24 км/ч.

За това нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. по чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.3 от ЗДвП за превишаване на разрешената скорост от 21 до 30 км/ч в двоен размер на 100 лв., като се касае за нарушение извършено повторно, предвид влязъл в сила на 29.08.2022 г. ЕФ серия К №5812811 на СДВР.

При определянето на административното наказание са спазени изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, като е наложено на жалбоподателя съответното на извършеното нарушение административно наказание, чийто размер е точно фиксиран.

Не са допуснати нарушения на материалния закон, а също и на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита.

С така наложеното наказание по административен ред, съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на административното наказване посочени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

В случая при съставянето на електронния фиш, съдът намира, че са спазени изискванията към същия, посочени в закона, а и тези в хода на процедурата, съгласно посоченото в Решение №1/2012 г. на Конституционния съд по к.д.№10/2011 г., касаещ този вид технически средства за запис, отразяващи административни нарушения и спазването на конституционните права на гражданите, записани със същите.

Давностните срокове по ЗАНН и НК са спазени.

Поради гореизложеното електронния фиш следва да бъде потвърден изцяло като законосъобразен, издаден по форма и ред предвидени в закона.

Съдът следва да осъди П. С. Й. да заплати 80 лв. юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.